

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Ured predsjednika suda
Zagreb, Amruševa 2/II

St-83/99-620
TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA
U KARLOVCU
PRIMLJENO
dana 07.05.2021.

Broj: 29 Su-386/2021
U Zagrebu 23. travnja 2021.

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po Nini Radiću, sucu ovlaštenom za obavljanje poslova sudske uprave, u predmetu sudske uprave, radi izuzeća, u povodu zahtjeva Hrvatske agencije za osiguranje depozita, Jurišićeva 1/II, 10000, Zagreb, za izuzeće sutkinje Goranke Boljkovac u predmetu br. St-83/1999 u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom GLUMINA BANKA d.d. u stečaju, Zagreb, Andrije Hebranga 11, OIB 82806041381, dana 23. travnja 2021.

riješio je

Odbija se zahtjev podnositelja Hrvatske agencije za osiguranje depozita, Jurišićeva 1/II, 10000, Zagreb, za izuzeće sutkinje Goranke Boljkovac u predmetu br. St-83/1999 u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom GLUMINA BANKA d.d. u stečaju, Zagreb, Andrije Hebranga 11, OIB 82806041381, kao neosnovan.

Obrazloženje

Dana 7. travnja 2021. godine u Ured predsjednika suda zaprimljen je zahtjev podnositelja Hrvatske agencije za osiguranje depozita, stečajnog vjerovnika u stečajnom predmetu St-83/1999 u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom GLUMINA BANKA d.d. u stečaju, Zagreb, Andrije Hebranga 11, OIB 82806041381. Iz sadržaja navedenog proizlazi kako predlagatelj svoj zahtjev temelji na odredbi iz čl. 71. st. 1. t. 7. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj: 53/91., 91/92., 112/99., 117/03., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14 i 70/19; dalje: ZPP).

U obrazloženju zahtjeva za izuzeće sutkinje, koji je predmet odluke u ovom rješenju, podnositelj zahtjeva navodi da izuzeće traži iz sljedećih razloga. Podnositelj zahtjeva smatra da u korist pristranosti sutkinje govori okolnost što je sutkinja odbila zahtjev skupštine vjerovnika od 18. ožujka 2021. za razrješenje stečajne upraviteljice Anamarije Ivanković i imenovanje novog stečajnog upravitelja odlukom suda. Podnositelj ističe da vjerovnici u postupku, pa tako i podnositelj zahtjeva kao pojedinačni najveći i trenutno jedini vjerovnik u redoslijedu naplate, imaju pravo tražiti

razrješenje stečajnog upravitelja ako njegov rad smatraju nepravilnim, nezakonitim ili u slučaju drugih važnih razloga. Podnositelj zahtjeva smatra da su važni razlozi za izuzeće stečajne upraviteljice sljedeći: povreda dužnosti stečajne upraviteljice propisana odredbom čl. 159. st. 2. t. 4. Stečajnog zakona koja se očituje u činjenici izostanka pribave suglasnosti Odbora vjerovnika Glumina banke d.d. u stečaju za sklapanje ugovora sa Odvjetničkim društvom Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović d.o.o.; povreda dužnosti stečajne upraviteljice propisana odredbom čl. 159. st. 2. t. 3. i t. 4. Stečajnog zakona koja se očituje u činjenici izostanka pribave suglasnosti Odbora vjerovnika Glumina banke d.d. u stečaju za izdavanje nove punomoći odvjetnici Jaki Ćurić za podnošenje prijedloga za dopuštenje ulaganja revizije na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u predmetu posl. br. PŽ-2320/19, od dana 10. prosinca 2019.; povreda dužnosti stečajne upraviteljice propisana odredbom čl. 159. st. 2. t. 3. i t. 4. Stečajnog zakona koja se očituje u činjenici izostanka pribave suglasnosti Odbora vjerovnika Glumina banke d.d. u stečaju za izdavanje nove punomoći odvjetnici Jaki Ćurić za podnošenje ustavne tužbe protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u predmetu posl. br. PŽ-2320/19, od dana 10. prosinca 2019.; izostanak primopredaje dužnosti od prethodnog stečajnog upravitelja, neurednost i nepotpunost knjigovodstvene dokumentacije i evidencija, potrebnih analitika i podloga za knjiženje unatoč proteku tri godine od imenovanja na dužnost; povreda dužnosti stečajne upraviteljice propisane odredbom čl. 87.a Stečajnog zakona koja se očituje u izostanku osiguranja sredstva iz stečajne mase potrebnih za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, a prigodom isplate pojedinih obveza stečajne mase izdvajanje sredstva potrebnih za pokriće onih takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bih ih trebalo namiriti u budućnosti. Podnositelj navodi da je sutkinja unatoč postojanju ozbiljnih i detaljno opisanih razloga za razrješenje stečajne upraviteljice donijela naprijed navedeno rješenjem kojim odbija njezino razrješenje, onemogućila rad Odbora vjerovnika, te je time umjesto da slijedi svrhu stečajnog postupka koja je zaštita stečajnih vjerovnika pružila zaštitu stečajnoj upraviteljici i posredno sebi. Na taj način sutkinja je dovela u pitanje nepristranost i objektivnost vođenja stečajnog postupka te time i ostvarivanje prava stranaka i objektivne zakonitosti. Podnositelj zahtjeva je na navedeno rješenje uložio i žalbu.

Sutkinja se na navedeni zahtjev očitovala navodeći kako slijedi. Na prvom mjestu je istaknula da se neće dodatno očitovati o razlozima zbog kojih je ocijenila da je zahtjev skupštine vjerovnika za razrješenje stečajne upraviteljice Anamarije Ivanković neosnovanim jer je te razloge navela u obrazloženju rješenja suda posl.br. St-83/1999-565 od 19. ožujka 2021. protiv kojeg je dopušten pravni lijek, koji je ovdje podnositelj zahtjeva za izuzeće i uložio, a o čijoj će osnovanosti odlučiti Visoki trgovački sud Republike Hrvatske. Sutkinja napominje da pravna shvaćanja koja sudac iznosi u odlukama koje donosi u pojedinom postupku ne mogu biti razlog za njegovo izuzeće. Zakon o parničnom postupku kao žalbene razloge protiv odluke suda navodi pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, pogrešnu primjenu materijalnog prava te bitne povrede odredaba postupka. Dakle, i u slučajevima kada drugostupanjski sud utvrdi da je osnovan neki od žalbenih razloga koje iznosi žalitelj na prvostupanjsku odluku, isto ni u kom slučaju ne može biti osnova za izuzeće suca u pojedinom predmetu. Nadalje, u vezi s postupanjem kojeg joj se neobjektivnost stavlja na teret, sutkinja naglašava da je na skupštini vjerovnika održanoj 18. ožujka 2021. sudac posebno uputio punomoćnicu Agencije Martinu Rodić na odredbe čl. 23. Stečajnog zakona koje propisuju ovlast skupštine vjerovnika da umjesto stečajnog

upravitelja kojeg je imenovao stečajni sudac, skupština vjerovnika imenuje drugog stečajnog upravitelja. Dakle, obzirom na visinu prava glasa Agencije, koja prema visini svoje tražbine svojim glasom nadglasava sve druge vjerovnike na skupštini vjerovnika, Agencija je na skupštini vjerovnika mogla donijeti odluku o razrješenju stečajne upraviteljice Anamarije Ivanković i imenovanju drugog stečajnog upravitelja po svom izboru, sve sukladno odredbi čl. 23. st. 1. SZ-a, međutim, Agencija to nije željela učiniti, već je odluku o razrješenju stečajne upraviteljice prepustila sudu, upućujući zahtjev za razrješenje prema čl. 27. SZ-a, a kada sud nije donio odluku kakvu je Agencija htjela, Agencija postavlja zahtjev za izuzeće uredujućeg suca, u kojem iznosi niz neistinitih navoda o postupanju uredujućeg suca, sve kako bi prikazala rad suca neobjektivnim i pristranim, iako se postupak vodi u skladu sa zakonom i sudac donosi odluke u skladu sa svojim pravnim shvaćanjima, pri čemu je krajnje apsurdan i zlonamjeran navod Agencije da se štiti stečajnu upraviteljicu Anamariju Ivanković. Sutkinja ističe da je posebno neshvatljiv navod Agencije o tome da je donošenjem zaključka posl.br. 4 St-83/1999-463 od 23. rujna 2020. kojim je odobrila izdvajanje sredstava u iznosu od 19.743.806,55 kn na depozitni račun suda, a koje izdvajanje je izvršila stečajna upraviteljica u smislu čl. 87.a SZ-a, „legalizirala” nezakonito postupanje stečajne upraviteljice i da isto upućuje na njezinu pristranost. O navedenom se sud detaljno očitovao u obrazloženju svojeg rješenja od 19. ožujka 2021. Prijenos cjelokupne raspoložive stečajne mase na depozitni račun suda izvršen je od strane stečajne upraviteljice upravo u interesu svih vjerovnika ostalih obveza stečajne mase, a izvršen je nakon što su vjerovnici ostalih obveza stečajne mase Žarko Smolčić i dr. ishodili pravomoćnu sudsku presudu temeljem koje njihova tražbina (glavnica plus kamate) premašuje iznos od 35 milijuna kuna, i da nije izvršen prijenos, raspoloživa stečajna masa bi služila za podmirenje isključivo tražbine vjerovnika ostalih obveza stečajne mase Žarka Smolčića, Marije Smolčić i Dubravke Smolčić. Iz stanja spisa jasno proizlazi da raniji stečajni upravitelj Pero Hrkač nije izvršio rezervacije za postojeće i predvidive ostale obveze stečajne mase, već je putem provedenih djelomičnih dioba namirio stečajne vjerovnike viših isplatnih redova u previsokom novčanom iznosu u odnosu na raspoloživu stečajnu masu, i to upravo Agenciju, kao stečajnog vjerovnika trećeg višeg isplatnog reda, i upravo iz tog razloga stečajna masa izgledno nije dostatna za podmirenje ostalih obveza stečajne mase u 100%tnom iznosu, iako se vjerovnici ostalih obveza stečajne mase namiruju prije stečajnih vjerovnika. Prozivati stečajnu upraviteljicu Anamariju Ivanković i kao uredujućeg suca za takav propust ranijeg stečajnog upravitelja, ali i propust odbora vjerovnika čiji je član upravo Agencija, koji odbor vjerovnika je dao suglasnost za provođenje takve djelomične diobe ne vodeći računa da se prethodno moraju osigurati dostatna novčana sredstva za podmirenje obveza stečajne mase, u vrijeme kada ja sutkinja čije se izuzeće traži nije bila sudac zadužen za postupanje u rubriciranom predmetu, dovoljno govori o neutemeljenosti zahtjeva Agencije za izuzeće. Posve su neosnovani navodi Agencije da za parnicu Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-1705/2020 stečajna upraviteljica nije osigurala sredstva u skladu s čl. 87.a SZ-a, jer je u tablici rezervacije parničnih troškova pod rednim brojem 328. Glumina banka d.d. u stečaju protiv Agencije (P-3279/2010, sada P-1705/2020) za rezervaciju naznačen iznos od 3.541.250,00 kn. Sud navodi da prema sadašnjem stanju unovčene stečajne mase nema dovoljno sredstava da bi se troškovi parničnih postupaka namirivali u 100%tnom iznosu, međutim, nedostatak tih sredstava propust je ranijeg stečajnog upravitelja Pere Hrkača, time da sud iznova posebno naglašava da iz stanja stečajnog spisa nedvojbeno proizlazi da sredstva za namirenje ostalih obveza stečajne mase nedostaju isključivo iz razloga jer je Agencija kao stečajni

vjerovnik trećeg višeg isplatnog reda namirena u previsokom iznosu, pa je doista začuđujuće da Agencija upire na činjenicu da nedostaju sredstva za namirenje ostalih obveza stečajne mase u punom iznosu. Međutim, neovisno i o prethodno navedenom, stečajna sutkinja kao stečajni sudac radi već dugi niz godina te joj je poznato da se gotovo redovito u raznim stečajnim postupcima pojavljuju situacije da stečajnu masu čine isključivo neka sporna novčana potraživanja o kojima je u tijeku ili treba pokrenuti neki parnični postupak, a stanje sredstava na računu stečajnog dužnika iznosi 0,00 kn. U svim tim slučajevima redovna sudska praksa je da stečajni upravitelj radi projekciju predvidivih troškova parničnog postupka, a u koju se uzimaju u obzir trošak punomoćnika odvjetnika protivne strane na ime četiri parnične radnje, zatim trošak punomoćnika odvjetnika stečajnog dužnika na ime četiri parnične radnje, te trošak sudskih pristojbi na tužbu, presudu i žalbu. Nakon toga, skupština vjerovnika u pravilu donosi odluku da se stečajnom upravitelju daje suglasnost za pokretanje parnice ukoliko prethodno stečajni vjerovnici predujme taj predvidivi parnični trošak. Obzirom na općepoznatu dugotrajnost sudskih postupaka u Republici Hrvatskoj, gotovo uvijek pojedini parnični postupak uzrokuje puno više radnji od predvidive četiri parnične radnje za koje se uobičajeno rezerviraju ili predujmljuju troškovi u pojedinom stečajnom postupku, međutim, koliko je sutkinji poznato takve rezervacije predvidivih troškova koje u pravilu, (ukoliko stečajni dužnik ne uspije u parnici) nisu dostatne da bi se podmirili ukupni troškovi pojedinog parničnog postupka koji se dosude protivnoj strani, ne smatraju se osnovom da se ustaje tužbama za naknadu štete protiv stečajnih upravitelja zbog nedostatnih rezervacija troškova parničnih postupaka za protivne strane. Što se tiče navoda Agencije da stečajna upraviteljica nije pribavila suglasnost odbora vjerovnika za podnošenje revizije i ustavne tužbe u predmetu Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ-2320/2019, i to putem punomoćnice Jake Ćurić, odvjetnice u Zagrebu, sud je i navedeno obrazložio u svojem rješenju od 19. ožujka 2021. Sutkinja ponavlja da je stečajni dužnik još za vrijeme ranijeg stečajnog upravitelja sklopio ugovor o zastupanju s imenovanom odvjetnicom. Nadalje, nedvojbeno je da za ulaganje tih pravnih lijekova stečajna upraviteljica nije zatražila posebnu suglasnost odbora vjerovnika, a što je i navedeno u rješenju suda od 19. ožujka 2021. i ocijenjeno kao propust stečajne upraviteljice. Međutim, sutkinja smatra da takav propust ne može biti osnova za razrješenje stečajne upraviteljice uzimajući u obzir ukupnost njezina rada na ovom stečajnom postupku. Pritom se uzima u obzir da je o navedenom stečajna upraviteljica izvijestila vjerovnike u svojem izvješću o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase za razdoblje od 10.12.2019. do 12.3.2020., a koje izvješće je prihvaćeno u cijelosti na sjednici odbora vjerovnika od 17. rujna 2020. Povrh toga, sutkinja želi istaknuti da joj nije poznato je li odvjetnica Jaka Ćurić ispostavila račun stečajnom dužniku za te dvije pravne radnje i je li stečajna upraviteljica eventualno podmirila taj račun. Slijedom navedenog, jedinom eventualnom štetom za stečajnog dužnika moglo bi se smatrati umanjenje stečajne mase uslijed plaćanja nagrade odvjetniku za dvije poduzete odvjetničke radnje, pa Agencija ima mogućnost, ukoliko smatra da je riječ o skrivljenom postupanju stečajne upraviteljice, potraživati naknadu štete od stečajne upraviteljice sukladno čl. 28. st. 1. SZ-a. U zahtjevu za izuzeće Agencija se u prilog dokazivanja sutkinjine pristranosti poziva na parnični predmet Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-1705/2020 u pravnoj stvari Glumina banka d.d. u stečaju, protiv Agencije, radi utvrđenja ništavosti ugovora i isplate cca 506 milijuna kuna, navodeći da taj predmet govori o obijesnom parničenju stečajne upraviteljice i da Banka nema pravni interes voditi tu parnicu nakon što je u drugom postupku donesena pravomoćna presuda da je Agencija stečajni vjerovnik trećeg

višeg isplatnog reda. Sud ističe da je riječ o parnici pokrenutoj još 2010. godine, a ista nikako ne predstavlja obijesno parničenje, jer je Visoki trgovački sud RH u obrazloženju svojeg rješenja broj PŽ-1091/2019 od 4. rujna 2020. izrazio svoje pravno stajalište da je namirenje Agencije u stečajnom postupku u stvarima, a ne u novcu, sukladno odredbi čl. 2. st. 1. SZ-a, bilo protivno svrsi i cilju stečajnog postupka i osnovnom načelu ravnopravnog namirenja stečajnih vjerovnika, odnosno protivno zajedničkim interesima svih vjerovnika, pa samim time da je namirenje Agencije ništavo. Dakle, nakon takve drugostupanjske odluke Banka je u toj, prije deset godina pokrenutoj, parnici postavila i tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnosti ugovora i sporazuma kojima je Agencija namirena, pa nije jasno o kakvom je obijesnom parničanju od strane Banke riječ. Sud smatra da se postavljanje deklaratornog tužbenog zahtjeva uz postojeće u parnici koja je pokrenuta još 2010. godine ne može smatrati pokretanjem nove parnice u smislu čl. 159. SZ-a (da bi za tu radnju stečajna upraviteljica trebala ishoditi novu suglasnost odbora vjerovnika), pri čemu naglašava činjenicu da je parnični sud ionako dužan na ništetnost paziti po službenoj dužnosti, a Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u drugostupanjskoj odluci detaljno obrazlaže svoje stajalište da su ugovori i sporazumi kojima je Agencija namirena u ovom stečajnom postupku ništetni. Što se tiče navoda Agencije da stečajna upraviteljica nije ishodila suglasnost odbora vjerovnika za sklapanje Ugovora o pružanju pravne pomoći sa Odvjetničkim društvom Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović d.o.o., sutkinja ponovo ističe da se o tome očitovala u svojem rješenju od 19. ožujka 2021., a ovdje ponavlja da je nedvojbeno utvrdila da je stečajna upraviteljica doista propustila pribaviti suglasnost odbora vjerovnika za sklapanje tog Ugovora. Međutim, sutkinja ponavlja da stoji iza svojeg izraženog stajališta da sklapanjem takvog ugovora nije nanesena nikakva šteta niti stečajnom dužniku, niti stečajnim vjerovnicima. Naime, sasvim je jasno da u ovakvom stečajnom postupku uz koji je vezano niz parničnih i ovršnih postupaka nije za očekivati da stečajni upravitelj sam zastupa stečajnog dužnika u tim drugim postupcima, već se za zastupanje angažira punomoćnik odvjetnik. Stečajna upraviteljica Anamaria Ivanković je nakon stupanja na dužnost zatekla na snazi određeni broj ugovora o pružanju pravne pomoći koje je s određenim odvjetnicima sklopio raniji stečajni upravitelj Pero Hrkač, i ugovor koji je sklopila stečajna upraviteljica Ivanković sa OD Ilić, Orehovec i Partneri d.o.o. (sada OD Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović d.o.o.) niti u jednoj svojoj odredbi nije eventualno više opterećujući u pogledu obveze plaćanja stečajnog dužnika prema svom odvjetniku od već postojećih ugovora sa drugim odvjetnicima. Sud posebno ukazuje da su se druga dva vjerovnika prisutna na skupštini vjerovnika 18. ožujka 2021., i to Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava i Carinska uprava, te Končar energetika i usluge d.o.o., koji su uz Agenciju također članovi odbora vjerovnika, usprotivili zahtjevu Agencije za razrješenje stečajne upraviteljice Anamarije Ivanković, pa je proizvoljan zaključak Agencije da uređujući sudac onemogućava odboru vjerovnika da nadzire zakonitost rada stečajnog upravitelja, jer gore navedeni članovi odbora vjerovnika ocjenjuju rad stečajne upraviteljice kvalitetnim i ažurnim (zapisnik sa skupštine vjerovnika). Tom logikom dalo bi se zaključiti da ta druga dva člana odbora vjerovnika zajedno sa uređujućim sucem „štite” stečajnu upraviteljicu, što je naravno posve pogrešno stajalište Agencije.

Prije svega, nužno je istaknuti da su upravni poslovi koje u sudu obavlja predsjednik suda strogo odvojeni od funkcije suđenja u pojedinačnim predmetima, poimajući pritom istu funkciju u punom smislu te riječi, te su stoga njihove ovlasti

ograničene odredbama čl. 29. i 30. Zakona o sudovima („Narodne Novine” broj: 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) i odredbama druge glave Sudskog poslovnika („Narodne novine” broj: 37/14, 49/14, 08/15, 35/15, 123/15, 45/16, 29/17, 33/17, 34/17, 57/17, 101/18, 119/18, 81/19, 128/19, 39/20, 47/20, 138/20, 147/20).

Rukovodeći se stoga danim ovlastima iz odredaba navedenih članaka, u postupku odlučivanja o zahtjevu za izuzeće izvršen je uvid u cjelokupan spis predmeta pri čemu posebice u zahtjev za izuzeće te dano očitovanje.

S obzirom na činjenicu da uvodno opisani navodi predlagatelja potpadaju pod doseg odredbe čl. 71. st. 1. t. 7. ZPP-a za ukazati je da odredba navedenog članka unutar svojega određenja ne pretpostavlja *numerus clausus* okolnosti i svojstava povezanih sa osobom suca koja postupuje u određenoj pravnoj stvari, već upravo širok raspon istih razloga, utvrđenje kojih je, u smislu zakonitog i učinkovitog rada suda, a podredno i uspostave standardnih mjerila u tom smislu, dano u zadatak sudskoj praksi. U tom je smislu pojam pristranosti, odnosno nepristranosti, u skladu s određenjem prakse Europskog suda za ljudska prava, promatran kroz prizmu kako subjektivne, tako i objektivne nepristranosti. Subjektivni pojam nepristranosti tako poima osobno uvjerenje suca u svakom konkretnom slučaju (Tierce i ostali v. San Marino EctHR odluka od 25. srpnja 2000.), dok objektivni pristup pretpostavlja utvrđenje pruža li sudac dovoljno jamstva da se isključi bilo kakva sumnja po pitanju te pristranosti (Padovani v. Italija EctHR odluka od 26. veljače 1993.).

Cijeneći stoga stanje cjelokupnog spisa predmeta od trenutka njegova dodjeljivanja u rad sucu, nije utvrđeno ikakvo arbitrabilno rješavanje slučaja prema vlastitim preferencijama i na način da bi se pogodovalo ili pak da bi se izražavao animozitet prema ijednoj strani u postupku. Sam način rukovođenja postupkom i primjene procesnih pravila cijenjen je kao radna metoda suca, koja kao takva nije i ne može biti razlogom za njegovo izuzeće. Nastavno na predlagateljeve navode, ovdje je za ukazati da rad i postupanje suca doživljava svoje puno ozbiljenje upravo kroz donošenje odluke, a njoj pak prethodi ustanovljena praksa potpunog nepristranog rješavanja spora (slučaja), sukladno savjesti suca i njegovu tumačenju činjenica, te u skladu sa zakonom. Potonje je pak podložno kontroli više sudske instance u postupku odlučivanja protiv pravnog lijeka. Kako je ista kontrola ustanovljena upravo radi osiguranja prava na pravično suđenje u punom smislu te riječi, to se stoga, a nastavno na sve gore izneseno, rad suca u konkretnom predmetu ne može i ne smije procjenjivati na temelju subjektivnih doživljaja stranaka u postupku. U konkretnom predmetu, podnositelju zahtjeva za izuzeće je u slučaju da smatra da mu je povrijeđeno pravo zajamčeno kao stranci u postupku na raspolaganju među ostalim i za to odgovarajući pravni lijek u vidu žalbe, a čega je i sam podnositelj zahtjeva za izuzeće svjestan što pokazuje iz navoda da je uložio žalbu na rješenje St-83/1999 od 19. ožujka 2021. koje je prema njegovu mišljenju ključan pokazatelj pristranosti sutkinje. Stoga je načelo zakonitosti u tom pogledu osigurano primjenom navedenog instituta pravnog lijeka. U vezi s navodima podnositelja zahtjeva za izuzeće koji se odnose na mehanizam rada tijela stečajnog postupka i ocjenu rada stečajne upraviteljice, sud ukazuje na to da su isti propisani Stečajnim zakonom te se donošenje odluka u konkretnom predmetu, uključujući i ocjenu rada stečajne upraviteljice, ravna prema važećem Stečajnom zakonu uz, među ostalim,

odgovarajuću primjenu naprijed navedenog prava pravnog lijeka iz Zakona o parničnom postupku.

S obzirom na sve naprijed navedeno, budući da je u predmetnom slučaju zadovoljen uvjet subjektivnog i objektivnog testa nepristranosti te da nije utvrđeno postojanje bilo kakvih okolnosti koje bi se mogle smatrati razlogom za izuzeće u smislu odredbe članka 71. st. 1. t. 7. ZPP-a, u skladu s odredbom članka 74. stavka 1. ZPP-a riješeno je kao u izreci.

U Zagrebu 23. travnja 2021.

Sudac ovlašten za obavljanje poslova sudske uprave:
Nino Radić, v.r.

Za točnost otpredak – ovlaštenu službenik:
Tihomir Vučić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja posebna žalba nije dopuštena (čl. 73. st. 4. ZPP-a).